

kaar, som ifølge Loven af 5te Januar 1851 gjælde med Hensyn til de af Embedsmænd for deres Enker tegnede Overlevessrenter.

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets §§ 3 og 4 (se Tillæg A. Sp. 1559—60)

vedtoges uden Afstemning.

Sagens Overgang til 3die Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Endringsforslag til 3die Behandling indkaldtes inden førstkommande Mandag.

Man gif derefter til den sidste Sag paa Dagsordenen, som var:

Første Behandling af „Forslag til Lov om en Hjælpekasse til Understøttelse for Erængende, der ikke nyde Fattigunderstøttelse.“

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 1821 ff.)

Jagerslev: Det foreliggende Lovforslag gaar ud paa at behandle det samme Emne, som er omhandlet i Regjeringens Lovforslag om det offentlige Fattigvæsen i dets 9de Kapitel, der har til Overkrift: „Om den frie Fattigunderstøttelse“, og Grunden til, at det er kommet til at foreligge i Form af et særligt Lovforslag, er, som jeg tror, jeg allerede ved en tidligere Sag har tilladt mig at fremhæve, at mine ærede Medforslagsstillere og jeg have været enige om, at disse Bestemmelser mindre passende fandtes i selve Loven om det offentlige Fattigvæsen, idet der her netop er Tale om Ikke-Fattigunderstøttelse. Dette Lovforslag adskiller sig fra det tidligere, vi have behandlet i flere Dage, derved, at det er begrændset til dette aldeles bestemte Formaal, at det alene handler om den frie Understøttelse, og det ikke har medtaget det, der iøvrigt omhandles i det andet Lovforslag. Vi have troet at at maatte blive staaende ved det, der er foreslaaet af Regjeringen i Lovforslaget om det offentlige Fattigvæsen, Kapitel 8. Forudsætningen for dette Lovforslag er altsaa, at Kapitel 8 i Fattigloven bliver staaende, medens Forudsætningen for det tidligere behandlede var, at dette Kapitel gif ud. Forskjellen er altsaa den, at vi have troet i et Lovforslag kun at burde behandle Spørgsmaalet om den frie Understøttelse, medens andre ærede Medlemmer have villet indbringe Bestemmelsen i §§ 71 og 72 af Regjeringsforslaget i et særligt Lovforslag med de Forandringer og Tillæg, som forøvrigt findes i deres Lovforslag. Jeg har allerede tidligere udtalt, og jeg skal tillade mig

at gjentage det, at jeg nok tror, at der kan gøres principielle Indvendinger imod §§ 71 og 72 i Fattigloven, ikke den, at de ville understøtte Selvhjælp, men den, at de vilde gjøre det paa det Tidspunkt, da den bliver aktiv og kommer de Vedkommende til Gode, og jeg udtalte ogsaa, at jeg hellere havde set, at man, naar man vilde understøtte Folk i dette Niemed vilde gjøre det paa et tidligere Stadium, nemlig naar de begynde at sikke sig Selvhjælp, eller til at fortsætte dermed, naar de i enkelte Tilfælde eller for en Del ikke selv vare i Stand dertil. Vi have ikke troet at kunne magte at gjøre bestemte Forslag i den Retning; thi skulde vi fremkomme med saadanne, maatte det ikke blot være til enkelte Forandringer, men ogsaa til en delvis Forandring i Principet, saa at det blev dels et andet Tidspunkt, dels en anden Maade, paa hvilken man skred ind. Vi have ganske vist haft Tanker i den Retning, og maaste vil der senere tales lidt om den Del, vi havde tænkt os, at der da kunde være Tale om at slaa ind paa, men vi ere ikke gaaede dertil, idet vi ikke have kunnet fyldestgjøre Fordringen om at stille bestemt formulerede Forslag. Under disse Omstændigheder have vi troet at maatte slutte os til Regjeringens Forslag, og det, vi her have foreslaaet, hvilket ligesom Alt, især hvad der foreslaas ved Medlemmernes Initiativ, kan være Tale om at ændre og udvikle, som Thinget for øvrigt maatte finde Anledning til. Det er, som tidligere betegnet her, ganske vist en Samarbejdelse, en Udvidelse af Loven af 8de Marts 1856 om de Fattiges Kasse. Denne Kasses Virksomhed har i den Periode, i hvilken den har virket, omtrent 20 Aar, været stillet under to noget forskellige Betingelser. Den første Del af dens Virksomhedsperiode sætter jeg til 1867, hvor den i Virkeligheden fuldstændig havde Karakteren af Frivillighed; det vil sige, at Alt, hvad der kom ind, kom ved frivillige Bidrag under forskellige Former, og Kassen havde intet Andet at støtte sig til. Man har dømt meget haardt om den vedkommende Kasses Virksomhed i de Aar; man har villet sige, at den var lig Nul eller i det Mindste høist ubetydelig. Jeg tror, at det er at dømmen for haardt om den, og jeg kan uden at forbyde mig i Exempler bestemt sige, at jeg dog ogsaa tror, at den i den Periode har stiftet væsentlig Nytte paa sine Steder og er bleven søgt. Jeg kan ogsaa nævne Exempler paa, at der i den Periode er blevet givet Legater til Kassen. Det er en Anerkjendelse og Tro til en Kasse, naar man legerer Midler til den, naar man tror at kunne betro Bestyrelsen for en saadan Kasse — enhver fremtidig Bestyrelse — Uddeling af Hjælpen til Erængende gennem permanente Legater. (Holstein-Ledreborg: Hvor Meget?) — Ja, det kommer ikke an paa hvor Meget; dette har Betydning med Hensyn til den Hjælp, der kan ydes, men med Hensyn til den Tillid, der vises, tør jeg paasta, at den vises derved, at man givet